

Urriak 1: erreferendum bat baino askoz gehiago.

XABIER LASA, ASKAPENAKO KIDEA :: 03/10/2017

Historia egin zuten atzo Herrialde Katalanetan, estatu espainolaren errepresio bortitzaren aurrean.

Historia egin zuten atzo Herrialde Katalanetan, estatu espainolaren errepresio bortitzaren aurrean. Atzotik aurrera ezer ez da berdina izango. Atzokoa desobedientzia zibilaren praktikaren adibide argia izan zen; instituzio eta herri mailan garatutako herri-desobedientzia masiboa.

Azken hilabeteen, asko entzun dugu erreferendumaz, demokraziaz; asko, boto eskubideaz. Asko entzun dugu Generalitataz, akordio nazionalaz, Parlamentaz. Tresna erabakigarriak izan dira Kataluniako autodeterminazio eskubidea egikaritzeko prozesu honetan. Baina, askotan, esaten denak baino, esaten ez denak ematen dizkigu egoera ulertu eta posizioa hartzeko behar ditugun elementuak.

Duela urte eta erdi, jende gutxik ulertu zuen Artur Masen hautagaitza babestu edo ez erabakitzearen atzean zegoen karga politikoa. Prozesuaren gidaritza nork eramango zuen zegoen jokoan: instituzioak vs. herria. Ondoren, erreferendumaren data ezarri zen; horrek prozesua geldirik ez zela geratuko bermatu zuen. Eta azkenik, erreferendumaren osteko trantsizio legea etorri zen, atzerabiderik gabeko prozesua zela ziurtatzeko.

Independentziaren aldeko herri aktibazioak eman zioten beharrezko bultzada gertaera horiei. Herri-mobilizazio masiboak eta emandako urrats horiek egin dute posible gaur egun Katalunian dagoen eszenatoki politikoa irekitzea. Horregatik erabaki zuten atzo 2,26 milioi pertsonak desobeditzea eta bozkatzeta. Eta, noski, Ezker Independentista eta herri eragileak izan dira prozesu luze hori mahai gainean jarri eta zehaztera behartu dituenak.

Horri guztiari ezinbesteko osagaia batu zaio: desobedientzia. Alde batetik, Estatuaren jarrera antidemokratikoak baieztatu du prozesu independentista aurrera eramateko beste biderik ez dagoela; baina, batez ere, Kataluniako herriaren determinaziori esker jarri da martxan desobedientzia. Eskenatoki berrian, bi aktore nagusitu dira: Estatua eta haren aparatu errepresiboak, batetik, eta desobeditzeko prest dagoen Kataluniako herri langilea, bestetik.

Biharamunak bi zita garrantzitsu utzi dizkigu. Batetik, biharko deituta dagoen greba orokorra eta bestetik, 4ean (legeak agintzen duen bezala, erreferenduma igaro eta 48 ordutara DUIa) aldebakarreko independentzia adierazpena. Edozer pasa daiteke gaurtik aurrera, eta beraz, aktore ezberdinek duten indar korrelazioen arabera argituko da Kataluniaren etorkizuna.

Hori horrela izanik, ezinbestekoa iruditzen zaigu momentu honetan Kataluniarekiko elkartasuna maila guztietan adieraztea. 78ko erregimenari pitzadura bat eragin diezaiokegula uste dugu, eta zentzu honetan, ezinbestekoa zaigun haustura elikatzeko garaian gaudela sinesten dugu. Honek guztiak agertoki politiko berri baten aurrean jarriko gaitu. Baina, argi adierazi nahi dugu, Kataluniari elkartasuna ematen ari garen honetan,

Herrialde Katalanetako herri langileari eta hark egindako apustuari elkartasuna ematen ari garela. Langile klasea bera delako ezkenatoki honetan irabazteko gehien duena, bere interesak defendatzeko ateak irekitzen dizkiolako.

Ezker Independentistaren eta antolatutako herri langilearen determinaziorik gabe, eta burgesiarekiko mantendu duten presiorik gabe, Katalunia ez legoke gaur egun dagoen atakan. Horregatik dira horiek gure erreferente, eta horregatik luzatzen diegu elkartasuna, lan ikaragarria egiten ari direlako. Datozen egunotan, euskal herritarrok betebeharrak internazionalista dugu Herrialde Katalanekiko: elkartasuna. Babesa eskainiz, errepresioa salatuz eta batez ere, hausturarako bideak irekiz; hori izango baita Herrialde Katalanei egin ahal izango diegun ekarpenik handiena. Aste gogorrak ditugu aurretik, egin ditzagun zirraragarri!

<https://eh.lahaine.org/urriak-1-erreferendum-bat-baino>